

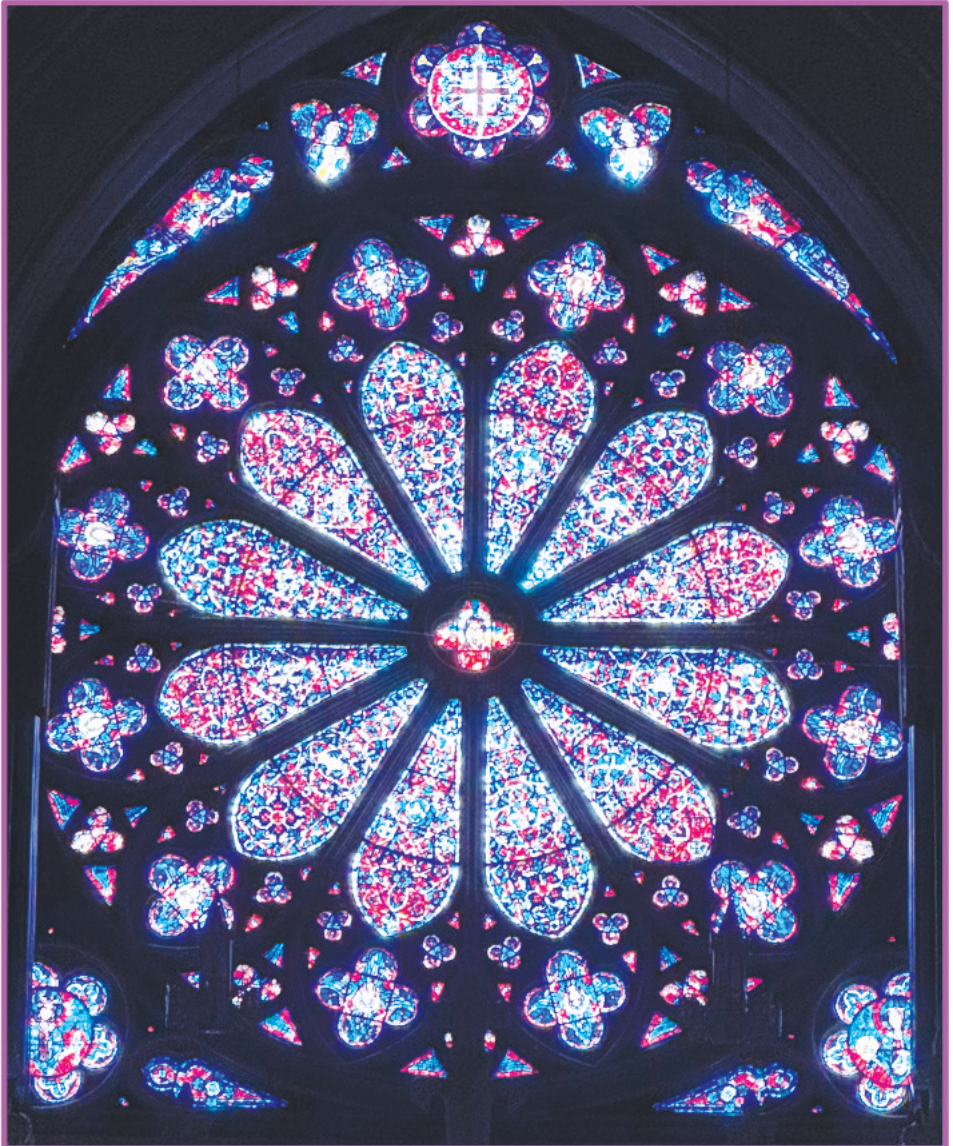
ZVON

DUBEN - APRIL

2025

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Lidé jsou už odjakživa tací. Často se chlubí známostí a kontakty s vlivnými a bohatými lidmi. S celebritami. V poslední době se to poměrně snadno zveřejní na sociálních sítích. Dá se tam fotka s významnou osobou, pár poznámek pod fotografií, a je to. Pak už se jenom čeká množství emoji- 👍🙏❤️🥰🥳. Nemám nic proti tomu, ale rád bych se zmínil, abychom nezapomínali na jednu podstatnou věc. Při přílišné pozornosti člověku, který se nám zdá důležitý a vlivný, můžeme snadno zapomenout na „obyčejné“ lidi, kteří stojí hned vedle. Anebo z neznalosti a nedbalosti přehlédneme skutečnou celebritu. Viz článek, který následuje (anglicky).

Lidé, kteří patří do církve a také nejen oni, jsou v nebezpečí tohoto procesu „nezdravého chlubení“. Každá fotka s biskupem, kardinálem, nebo dokonce s papežem, by měla potažmo poukazovat na někoho za tím, který to všechno přesahuje a udává tomu nadpřirozený charakter. Je to Ježíš, bez kterého to všechno nemá smysl...

Koncem března jedu s poutníky z celé České republiky na návštěvu Říma. V tomto jubilejním roce navštívíme římské baziliky a také projdeme „svatými bránami“, které se k tomuto jubileu otvírají. Poutníci naděje je hlavním tématem Svatého roku. Ano, máme být poutníky naděje pro ostatní spolupoutníky, ať už jsou věřící nebo nevěřící, lidé jiných náboženství... Naděje nezklame, pokud ji budeme čerpat z víry v Ježíše Krista...

*před 35 lety
Jan Pavel II.
Velehrad
22. dubna 1990*

Příjemnou četbu

VE FOREST HILLS, 21. BŘEZNA 2025
VÁŠ FR. ANTONÍN

**obr. na obálce - největší rozetové okno západní hemisféry
Katedrála Nejsvětějšího Srdce v Newarku, NJ**

The Intellectual Dimension

(Fr. John P. Cush)

Short passage from the beautiful book *Nothing but You, Lord* by Fr. John P. Cush. Reflections on the Priesthood and Priestly Formation through the Lens of Bishop Robert Barron.

When Queen Elizabeth II. died in 2022, a story related by her longtime bodyguard, Royal Protection Officer Richard Griffin, circulated in the media. It seems that the queen enjoyed venturing out of her summer residence in Scotland to a secluded area for picnics, often with Griffin as company. One day, a couple of Americans were strolling through the countryside and came upon them. The two parties began exchanging pleasantries, and when the queen explained she had a summer home in the area and had been coming there for eighty years, the American man declared, “Well if you’ve been coming here for eighty years, you must have seen the queen.” The monarch smartly replied, “Well, I haven’t, but Dick her meets with her regularly.” The Americans immediately began to treat Griffin as a man of great importance, and they asked his elderly female companion (the Queen of England!) to take a picture of the two of them with this bodyguard, before Griffin offered to also take a picture of them with Elizabeth. The American left the scene, and Griffin and the queen could only speculate whether those tourists would go home and be showing their photo album to their friends and family when someone would shout out to them, “You’re standing next to the queen of England!”

This story reminds me of John 4, when the Samaritan woman meets Jesus at the well. Jesus tells her, “If you knew the gift of God, and who it is that is saying to you, ‘Give me a drink,’ you would have asked him, and he would have given you living water” (John 4:10). Just as the clueless Americans were so eager to hear about the Queen of England that they failed to realize that she was talking to them, so the woman at the well is talking to the incarnate Son of God—the Word who was in the beginning with God and through whom all things were made—and all she could see was an ordinary Jewish man. Unlike the queen, however, Jesus is eager to reveal himself to her, although only in stages. She begins to see the power of God in Jesus and responds. “I see that you are a prophet” (John 4:19).

By the end of the conversation, she accepts him as the Messiah and goes to tell everyone she knows about their encounter. But even then, his divinity remains hidden from her, only to be revealed after his Death, Resurrection, and Ascension into heaven.

In the last chapter, I stressed the importance of relationship with Jesus—that ideas about God are not sufficient: we need to have a real relationship with him. “a listening and learning heart.” As the *Program of Priestly Formation* insists. However, the modern-day story of the clueless Americans and the biblical story of the women at the well show that the converse is also true: to really know God *rationally*, we do have to *know about* him also. The Americans were in conversation with the queen, but they didn’t recognize who she was, so they didn’t approach her in a manner befitting her dignity. Even if they had realized that she was the queen, though, they would have had a hard time really appreciating who she was without knowing the history of the monarchy in England, her family history, the history of World War II, and so on. While the woman at the well was in conversation with Jesus and came to revere him, she did not know the story of his birth, the true scope of his mission, or ultimately his ontological dignity as the very one that she should actually be worshipping.

Our culture is full of people like the woman at the well – led by their desires into sin and shame, confused about religious principles, and unable to see in the Church (the Body of Christ) the God who wishes to save them. Robert Barron has shown that this situation requires priests who are lovers of Jesus, first and foremost, but also requires priests who are lovers of Jesus, first and foremost, but also mystagogues and soul doctors.

papežové

papes

papežové

papes

papežové

Sv. Gregor VII.

papežové

papes
MV

(časť 1.)

Gregor VII. bol pápežom v pohnutom období cirkevných dejín, keď Cirkev viedla so svetskými mocipánmi tzv. boj o investitúru. Investitúrou sa rozumelo uvedenie (prípadne i menovanie) nejakej osoby do cirkevnej funkcie. V období feudalizmu si investitúru nárokovali panovníci a šľachtici, ktorí takto mali možnosť dosadzovať na zodpovedné cirkevné miesta svojich ľudí bez ohľadu na cirkevné záujmy. Netreba zdôrazňovať, že sa takto do cirkevných funkcií dostávali aj nehodní ľudia.

Obrat k lepšiemu pripravila hlboká obnova mníšskeho života, ktorá vychádzala z benediktínskeho kláštora Cluny (vo východnom Francúzsku) a prostredníctvom početných benediktínskych kláštorov priaznivo ovplyvnila náboženský život a cirkevnú organizáciu v celom západnom kresťanstve. Pravdepodobne najznámejšou reformou bola tajná voľba pápeža kardinálmi v konkláve, spôsob ktorý funguje dodnes (hoci formálne bolo konkláve zavedené až v 13. storočí, po reforme z Cluny to boli kardináli ktorí rozhodovali pri voľbe pápeža). V duchu clunyjskej reformy cisár Henrich III. tiež skoncoval s intrigami rímskej šľachty okolo pápežského stolca a pričínal sa o to, aby sa žiadúca obnova presadila priamo v ústredí kresťanstva. Jeho príbuzný Bruno, ktorý sa roku 1049 stal pápežom s menom Lev IX., povolal do Ríma viacerých vynikajúcich mníchov, ako bol Humbert, Fridrich Lotrinský (neskorší pápež Štefan IX.) a najmä Hildebrand, ktorý bol významným poradcom viacerých pápežov, až sa napokon aj sám stal pápežom pod menom Gregor VII.

O pôvode a detstve Gregora VII. nevieme nič určité. Narodil sa niekedy okolo roku 1020, a to pravdepodobne v talianskom Toskánsku. Už ako chlapec sa dostal do Ríma, kde študoval a kde možno aj vstúpil do benediktínskej rehole. Niektorí uvádzajú, že do rehole vstúpil až roku 1048, a to v Cluny.

Už od roku 1047 vystupoval Hildebrand, neskorší Gregor VII., v pápežských službách. V tom roku totiž sprevádzal pápeža Gregora VI. do nemeckého vyhnanstva. Po Gregorovej smrti roku 1048 odišiel do Cluny, odkiaľ ho o rok neskôr pápež Lev IX. povolal do Ríma a poveril ho vedením benediktínskeho kláštora sv. Pavla. No azda viac ako v kláštore bol opát Hildebrand v pápežskej kúrii. Pápeži ho poverovali rozličnými dôležitými úlohami aj mimo Ríma: v Taliansku, Nemecku a Francúzsku, kde vystupoval v rokoch 1054 a 1056 ako pápežský legát.

Po smrti pápeža Alexandra II. (21. apríla 1073) mal Hildebrand až do voľby nového pápeža viesť rímsku Cirkev a napokon sa stal jeho nástupcom ako Gregor VII.

Niekedy sa veľmi zjednodušuje, keď sa pontifikát Gregora VII. predstavuje iba ako jeho boj proti nemeckému cisárovi Henrichovi IV. Niektorí zjednodušujú ešte viac, keď vidia symbol Gregorovho pápežstva v scéne na severotalianskom hrade Canosse, kde sa nemecký panovník v kajúcom rúchu uponižuje pred pápežom, ktorý hrdo sedí na tróne. Gregor VII. mal oveľa širší rozhľad a záujmy. Pomerne dobre sa zachovala jeho korešpondencia, ktorá bola určená nielen arcibiskupom, biskupom a opátom v rozličných častiach Európy, ale všetkým európskym vládarom počnúc Alfonzom Kastílskym v Španielsku až po škandinávskych kráľov, ruského panovníka Dimitrija, byzantského cisára Michala VII., aj moslimského emira v Maroku. A neboli to len zdvorilostné vizitky, ale vážne a neraz obsiahle príписy, v ktorých sa vysvetľovali a bránili záujmy Cirkvi. Okrem toho Gregor osobnými zásahmi alebo prostredníctvom synod systematicky odstraňoval neporiadky medzi duchovenstvom. O to, že vznikol medzi ním a Henrichom taký dramatický konflikt, sa zaslúžil predovšetkým mladý nemecký kráľ, neskorší cisár Henrich IV.

(dokončení v príštím čísle)

Květná neděle
13. dubna 2025

Ježíšova poslední slova na kříži jsou důležitou zprávou i pro nás

*Poslední slova, která Ježíš vyřkl při svém umírání na kříži,
tvorí jakoby shrnutí celého jeho poselství.
Obsahují důležité sdělení i pro každého z nás.*

Boha můžeme oslovovat důvěrně

Ježíšova úplně poslední slova na kříži zněla: „Abba - Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!“ (Lk 23,46). Jsou to původně slova 31. žalmu, který se Židé každý den modlili jako večerní modlitbu. Ježíš se jej tak na kříži modlí i jako večerní modlitbu svého života. Navíc k této biblické modlitbě žalmu přidává ještě oslovení „Otče“. Doslovný překlad slova „Abba“ ale znamená spíše „Tatínku“. Toto důvěrné a něžné oslovení Boha je pro Ježíše naprosto typické a on je chce naučit i nás. Je příznačné, že se Ježíš obrací na Otce tímto něžným oslovením právě v bolestném okamžiku umírání. V Ježíšově umírání se naplňuje jeho vztah k Otci, vrhá se do Otcovy milující náruče. A spoléhá se na to, že ho Boží milující náruč něžně zachytí.

Ve smrti na nás čeká mateřská náruč

Své poslední slovo směřuje i do našeho strachu ze smrti ve smyslu opouštění, ve smyslu ztráty kontroly, pádu do neznáma a do tmy. Mnozí lidé mají obavy, že v okamžiku umírání nad sebou ztratí kontrolu. Při umírání by se tak mohlo vynořit něco, co až doposud potlačovali. Mají strach projevit před druhými vlastní slabost, nedostatečné sebeovládání, zbabělost, nedokonalost a nepokoj. Rádi by si do posledního okamžiku udrželi všechno pevně v rukou. Uvolnit sevřené pěsti a dovolit si padat, svěřit se druhému člověku – to všechno jim nahání panickou hrůzu.

Křesťanská víra ale staví proti tomuto strachu obraz otevřené Boží otcovské a mateřské náruče, která nás zachytí. Znamá socha (tzv. Pieta) zachycuje Marii držící v náručí mrtvého Ježíše. Sděluje se nám tím, že na nás ve smrti čeká mateřská náruč. Smrt už není hrůza a děs, nýbrž vrhnutí se do dobré a milosrdné Boží náruče.

Modlitba – cesta k proměně našeho umírání

Pisatel evangelia Lukáš vykládá smrt jako večerní modlitbu. Večerní modlitbou se cvičíme v nočním odevzdávání se do dobrých Božích rukou, abychom se touto otcovskou a mateřskou náručí dali nést a abychom se svěřili její ochraně. To, v čem se cvičíme každý večer, nastane s definitivní platností ve smrti. Také tehdy se svěříme do dobrých Božích rukou. Důvěra nám pomůže překonat strach.

Lukáš nám tak ukazuje cestu, jak se i náš život a umírání mohou proměnit. Tou cestou je modlitba. Právě v přístupu k umírání se ukáže, je-li náš duchovní život pravý a vede-li ke skutečné proměně. Ježíš v modlitbě umírá do milující Boží náruče. Modlil se večerní modlitbu zbožného Žida jako modlitbu umírajícího. **Stejně tak se můžeme i my o Velikonocích o Velkém pátku i každý večer zacvičovat do Ježíšovy důvěry, která je silnější než smrt.**

převzato z www.vira.cz

SVATÝ TÝDEN - VELIKONOCE 2025

Květná neděle - 13. dubna	Zelený čtvrtek - 17. dubna
Velký pátek - 18. dubna	Bílá sobota - 19. dubna
Velikonoční neděle - Vzkříšení Páně - 20. dubna	

BOHEMIAN HALL AND BEER GARDEN

zahravní restaurace a restaurace v přízemí

Nabízíme široký výběr kvalitních jídel české, slovenské i americké kuchyně. Uvítáme vás s radostí a dobrou obsluhou. Též nabízíme náš velký sál pro svatby a menší místnosti na různé oslavy.

Phone: (718) 274-4925

events@bohemianhall.com

29-19 24th Ave, Astoria NY 1110

Papež o ekumenismu: „Bud' kráčíme společně, nebo stojíme na místě“

Stále aktuální projev, který pronesl papež František 6. května 2022, kde se obrátil se svým proslovem na účastníky plenárního zasedání Papežské rady pro jednotu křesťanů.

Dnes není pro křesťana možné, není průchozí, aby šel sám s vlastní konfesí. Bud' půjdeme společně, všechna bratrská vyznání, nebo nepůjdeme. Dnes je povědomí o ekumenismu takové, že si nelze představit, že bychom se vydali na cestu víry bez společnosti bratří a sester z jiných církví nebo církevních společenství. A to je skvělá věc. Nikdy sami. Nemůžeme. Na tuto hlubokou pravdu – a je to skutečně pravda - je totiž snadné zapomenout. Když se to stane křesťanským společenstvím, jsme vážně vystaveni riziku domnělé soběstačnosti a sebereferenciality, které jsou vážnou překážkou ekumenismu. A vidíme to. V některých zemích dochází k egocentrickému oživení některých křesťanských komunit, což znamená, že se obracejí zpět a nejsou schopny jít kupředu. Dnes bud' půjdeme všichni společně, nebo nebudeme moci jít vůbec. Toto vědomí je skutečnou pravdou a Boží milostí.

Ještě předtím, než skončila zdravotní krize, byl celý svět konfrontován s novou tragickou výzvou, probíhající válkou na Ukrajině. Od konce druhé světové války není nouze o regionální války, mnohé... Vzpomeňme například na Rwandu před 25 lety, abych zmínili jen jednu, ale vzpomeňme na Myanmar, vzpomeňme... Ale jak jsou vzdálené, nevidíme je. A tato je blízko a nutí nás reagovat. O regionální války není nouze. A to do té míry, že často mluvím o třetí světové válce po částech, roztroušené všude možně. Tato válka, stejně krutá a nesmyslná jako každá jiná, má však větší rozměr, ohrožuje celý svět a nemůže neklást otázky svědomí každého křesťana a každé církve. Musíme si položit otázku: co církve udělaly a co mohou udělat, aby přispěly k "rozvoji světové komunity, která bude naplňovat ideu bratrství mezi lidmi a národy uskutečňováním sociálního přátelství" (Fratelli tutti, 154)? Je to otázka, o níž musíme uvažovat společně.

V minulém století vědomí, že skandál rozdělení křesťanů má historickou váhu při vzniku zla, které otrávil svět zármutkem a nespravedlností, pohnulo věřící společenství, aby pod vedením Ducha Svatého toužila po jednotě, za kterou se Pán modlil a položil svůj život. Dnes, tváří v tvář válečnému barbarství, je třeba tuto touhu po jednotě znovu žít. Ignorovat rozdělení mezi křesťany ze zvyku nebo z rezignace znamená tolerovat znečištění srdcí, které je živnou půdou pro konflikty. Hlásání evangelia míru, evangelia, které odzbrojuje srdce ještě dříve než vojska, bude věrohodnější pouze tehdy, budou-li jej zvěstovat křesťané konečně smíření v Ježíši, Knížeti pokoje; křesťané oživení jeho poselstvím univerzální lásky a bratrství, *(dokončení na poslední straně)*

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

6. března - Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dnes vyslovila souhlas s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Svatým stolcem o některých právních otázkách. Česká biskupská konference vítá, že se ke smlouvě pozitivně vyjádřily obě komory Parlamentu. Diskusím předcházejícím hlasování dominovaly obavy ze zneužívání institutu zpovědního tajemství, někteří také mylně tvrdili, že se toto tajemství rozšiřuje na další osoby. Chceme tyto obavy vyvrátit a ujistit veřejnost, že zpovědní tajemství nedává příležitost k institucionálnímu krytí zločinů, jak někteří tvrdí. Z veřejných vyjádření je patrné, že smlouva bude předložena k posouzení Ústavnímu soudu. ČBK tento krok v zásadě vítá, neboť hlas Ústavního soudu přispěje k rozptýlení těchto obav účinněji než opakovaná vyjádření a ujištění orgánů církve.

6. března - „Nárůst ekonomických zdrojů na zbrojení se opět stal nástrojem vztahů mezi státy, který ukazuje, že mír je možný a dosažitelný pouze tehdy, je-li založen na rovnováze jejich vlastnictví. To vše vyvolává strach a hrůzu a hrozí, že bezpečnost bude překonána, protože se zapomíná na to, jak může nějaká nepředvídatelná a nekontrolovatelná událost zažehnout jiskru, která uvede do pohybu válečný aparát“. Tato slova pronesl před necelými dvěma lety papež František při 60. výročí Pacem in terris a dobře se hodí i na to, co Evropa prožívá v době, kdy předsednictví Komise oznamuje plán, který umožní uvolnit na obranu EU přibližně 800 miliard eur. Plán nese název „Rearm Europe“ a evokuje tragické okamžiky „strachu a teroru“ z nedávné minulosti. Evropa se v posledních třech letech bohužel také projevila jako neschopná iniciativy a diplomatické kreativity. Zdálo se, že je schopna pouze dodávat zbraně Ukrajině, která byla nespravedlivě napadena ruskými vojsky, ale nikoliv zároveň navrhopvat a prosazovat konkrétní cesty jednání, která by tento krvavý konflikt ukončila.

17. března - před 35 lety jmenoval papež Jan Pavel II. čtyři nové biskupy, kteří sehráli klíčovou roli v obnově české církve po pádu totality. Jan Graubner o dva roky později se stal olomouckým arcibiskupem a roku 2022 jej papež František jmenoval arcibiskupem pražským a Josef Hrdlička pro olomouckou diecézi. František Lobkowicz pro pražskou diecézi - později se stal biskupem nové diecéze ostravsko opavské (1996). František Radkovský pro pražskou diecézi - později se stal biskupem nové plzeňské diecéze (1993).

19. března - historicky prvním členem Rady Českého rozhlasu, kterého vybral Senát, se stal římskokatolický kněz Zbigniew Czendlik. Senátoři mu ve druhém kole tajné volbě dali přednost před někdejší ředitelem Radiožurnálu Miroslavem Konvalinou, který se o zvolení do rady uchází také ve Sněmovně.

20. března - Počet katolických věřících ve světě opět mírně vzrostl. Ve dvouletém období od roku 2022 do roku 2023 se zvýšil o 1,15 % a nyní činí jednu miliardu a 406 milionů lidí. Vyplývá to ze Statistické ročenky za rok 2023, kterou Vatikán zveřejnil.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V DUBNU 2025

datum	úmysl	dárce
1.4.	Za celou rodinu Kowalykovu	B. a J. Kowalykovi
3.4.	Za zemřelého Antona Brchnela	Imrich a K. Koval
6.4.	Za krajanskou rodinu	
7.4.	Za rodiče Klusáčkovy a bratra Josefa	B. a J. Kowalykovi
13.4.	Za zemřelého manžela Aloise Hanáka	Milada Hanaková
20.4.	Za krajanskou rodinu - Velikonoční Neděle	
27.4.	Za Jarku a Jana Humlíčkovy	B. a J. Kowalykovi

**V neděli
30. března 2025
a
6. dubna 2025**

!!!!Mše svaté v Astorii nebudou!!!!

BLAHOPŘEJEME

v dubnu oslaví narozeniny: Marta Hnízda 4. dubna, Václav Hnízda 9. dubna, Julie Pokorný Conklin 13. dubna, William Janek 13. dubna, Julie Vraštiak 15. dubna, Jan Pongo 20. dubna, Michal Joseph Sykora 21. dubna, Jitka Abel 22. dubna, Zdenka Dlouhy 24. dubna, Daniel David Reynolds 25. dubna, Maximilian F. Combs 26. dubna, Marie Wolf Hospodarova 29. dubna.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Milada Hanaková, Helena Kočica, St. John Nepomucene, Martina a Tomas Pasak, Bohdan a Jirina Kowalykovi, manželé Jelínkovi, Fred Jurena, Elen Samek, Eva Fryscak, Julie Pokorný Conklin.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://eastrivercatholics.org>

Papež o ekumenismu: „Bud' kráčíme společně, nebo stojíme na místě“

(pokračování) které přesahuje hranice jejich vlastní komunity a národa. Vraťme se k tomu, co jsem řekl: dnes bud' kráčíme společně, nebo stojíme na místě. Nemůžeme jít sami. Ale ne proto, že je to moderní, ne: protože Duch svatý v nás probudil smysl pro ekumenismus a bratrství.

Z tohoto pohledu je vaše úvaha o tom, jak ekumenicky oslavit 1700. výročí I. nicejského koncilu, které se bude konat v roce 2025, cenným příspěvkem. Navzdory neklidným událostem při jeho přípravě a zejména následnému dlouhému období jeho přijetí byl první ekumenický koncil pro církve událostí smíření, když synodálním způsobem potvrdila svou jednotu kolem vyznání víry. Styl a rozhodnutí nicejského koncilu by měly osvětlit dnešní ekumenickou cestu a vést k novým konkrétním krokům k cíli, jímž je úplné obnovení jednoty křesťanů. Vzhledem k tomu, že 1700. výročí prvního nicejského koncilu připadá na jubilejní rok, doufám, že oslava nadcházejícího jubilea bude mít odpovídající ekumenický rozměr.

Vzhledem k tomu, že první ekumenický koncil byl aktem synodálním a ukázal i na úrovni univerzální církve synodalitu jako způsob života a uspořádání křesťanského společenství, chci zdůraznit výzvu, kterou vaše Rada spolu s generálním sekretariátem synody adresovala biskupským konferencím a požádala je, aby hledaly způsoby, jak během současného synodálního procesu katolické církve naslouchat také hlasům bratří a sester jiných vyznání v otázkách, které jsou výzvou pro víru a službu v dnešním světě. Chceme-li skutečně naslouchat hlasu Ducha, nemůžeme neslyšet, co řekl a říká všem, kdo se znovu narodili "z vody a Ducha" (Jn 3,5).

Jít kupředu, kráčet společně. Je pravda, že teologická práce je velmi důležitá a musíme ji reflektovat, ale nemůžeme čekat, až se teologové dohodnou na cestě k jednotě. Jednou mi jeden velký pravoslavný teolog řekl, že ví, kdy se teologové shodnou. Kdy? "Den po posledním soudu", mi řekl. Ale mezitím? Jděte jako bratři, společně se modlete, konejte skutky lásky a hledejte pravdu. Jako bratři. A toto bratrství je pro nás všechny.

Draží přátelé, povzbuzuji vás, abyste pokračovali ve své náročné a důležité službě, a vyjadřuji vám svou ustavičnou blízkost a vděčnost. Prosím Pána aby vám požehnal a prosím vás, abyste se za mě nezapomínali modlit. Děkuji."